

Mijmeringen van erevoorzitter Romain Courtens.

Op een mooie lenteavond vertelden erevoorzitter Romain Courtens en zijn echtgenote Christiane over hun inzet en wedervaren op de Molenhoek. Bij een glaasje en versnaperingen kwamen de verhalen los, af en toe in het sappig dialect van onze gemeenschap.

Toch zo'n schone wijk!

Voor mij begon alles in 1962. Als jonge knaap was ik gefascineerd door de gebeurtenissen uit voorgaande jaren op de Meulnhoek, de kermis en het plezier in de straten van onze wijk.

Gerard Bossuyt (oud bestuur) en vriend Leopold Derycke kwamen mij vragen om samen een nieuw feestbestuur op te richten. Ik was nogal gauw akkoord en met nog enkele mensen spanden we samen om de kermis nieuw leven in te blazen.

Gerard werd voorzitter en was de drijvende kracht. Wij waren twee handen op een buik. Ik ga het nooit vergeten wat ie voor onze Meulnhoek gedaan heeft.

Uitbouw van de feestelijkheden.

Onze eerste kermis bestond o.m. uit een voetbalwedstrijd tussen oud en nieuw bestuur. Tijdens deze match liep Noël Matthys een gebroken neus op.

In 1963 organiseerden wij een tractorenkoers op het terrein van Jaegerkes. 't Was nogal de moeite om ze daar bezig te zien. De eerste jaren waren niet gemakkelijk: velen traden toe tot het bestuur maar leerden een meisje kennen, trouwden en verlieten de Meulnhoek. Wijzelf deden verder met 'oes wijvekes' want de vrouw moest meehelpen tijdens het kermisweekend.

Vanaf het begin zijn Albert Dejaeger en Marc Devlaminck in het huidige bestuur. Onze leuze was getrouwde mannen met een 'dulle vrouwe' en die op de Molenhoek blijven wonen.

In 1964 hebben we onze eerste paardenkoers ingericht. Dat viel zeer goed mee en is nu uitgegroeid tot een echt familiegebeuren.

Romain mijmert over zijn bestuur en activiteiten...

Gewezen voorzitter Gerard Bossuyt is veel te vroeg gestorven. Leopold Derycke en Eugène Thys volgden hem op als voorzitter. Daarna werd ik voorzitter en met een goede ploeg bestuursleden boerden wij verder.

Uit de vele vergaderingen die ik meemaakte, ik heb er geen enkele gemist, blijft voor mij de goede ambiance als een bijzondere herinnering. De eerste twee jaren vergaderden we bij Valère Verrotte recht over de kerk. Na de vergadering gingen wij door in de stamiees van de Meulnhoek: De Stuiver, De Prinse, De Kruisweg en De Evangelieboom (foto).

Wij hadden het niet altijd gemakkelijk, kwamen soms geld tekort, zodat we met het bestuur een weekend café 'De Evangelieboom' openhielden om een cent in onze kas te krijgen. Later was er vergadering ten huize van de bestuursleden met het nodige vocht en een bak sigaren op tafel enne 't moesten nog goeie zijn.

Romain over de stoeten...

De stoeten samenstellen was een zware taak maar we hadden toch veel medewerking van de bewoners. Voor onze stoet van 1986 konden we 33 groepen verzamelen. Toen was er om de vier jaar een stoet op zaterdag met vriendschap, leute en plezier.

Met ons feestbestuur deden we met onze bekende wagen 'De Meuln' ook uitstappen naar andere wijken. Wij maakten deeg, de rook kwam uit de kave en de molenaarsknechten waren van de partij. Die moesten werken zulle, zakken dragen met graan, jongens jongens, wat nen tijd was het toen. Oese meuln was 't uitgangsbord van oes bestuur.

Mijn spreekwoord was en is nog steeds: maak kermis voor jezelf en de bevolking kan er maar van genieten. Dat lukte en het is nog altijd zo met

het bestuur van tegenwoordig onder leiding van voorzitter Rudy Verhulst. Dat maakt me gelukkig.

Romain dankt!

Zeker bedank ik iedereen die op de één of andere manier heeft meegewerkt aan onze kermis op de wijk. Onder andere de familie Verstraete-Verbauwhede. Op zondagvoormiddag van elke kermis, kregen wij daar een receptie voor bestuur en fanfare. De familie Thys die al de jaren, voor De Wieke er was, een hangaar ter beschikking stelde voor het bal. Zelfs voor de opvang van onze kinderen die op de maandag in de living hun huiswerk konden maken, terwijl wij de koffietafel voor de senioren verzorgden. Veel andere mensen van de wijk stelden lokalen en materiaal ter beschikking. Dank, grote dank!

Op de leeftijd van 65 jaar was het tijd om het vaandel door te geven en nam Danny Vandenbulcke de taak van voorzitter op zich, terwijl ik bestuurslid bleef. Na de stoet van 2006 was het tijd om definitief het bestuur te verlaten. Met veel spijt in het hart. Nu wonen wij in Vichte op een appartement maar hadden ze die op de Molenhoek moeten bouwen, dan woonden we daar nog, zo een mooie, schone wijk. Dien tijd goak nooit vergeten.

Doe ze daar allemaal de groeten en doe zeker ulder beste, gelijk da ge bezig zijt.

Romain Courtens,
Erevoorzitter.